

Indenrigsministre i EU holder stridbart møde om flygtningepolitik og Schengen-aftale

25. januar 2016 – Indenrigsministrene i EU holdt et stridbart møde i dag i Amsterdam, hvor de forsøgte at komme overens om, hvorvidt man skulle forlænge grænsekontroller i en periode på to år i overensstemmelse med bestemmelserne i Schengen-aftalen, der i øjeblikket tillader rejser, arbejde og ophold uden visa blandt medlemslandene. Forlængelsen beskrives som »midlertidig«, men reflekterer følelsen af panik og hysteri over, hvordan man skal håndtere indstrømningen af flygtninge, samt frygt for, at Schengen-aftalen, og med den EU, kunne smuldre inden for få uger, rapporterede *The Guardian* i dag.

Seks EU-nationer har allerede gennemført grænsekontroller under nogen form, men iflg. *BBC* sagde den hollandske minister for indvandring, Klass Dijkhoff, at medlemsstater inviterede Den europæiske Kommission til at forberede det juridiske og praktiske grundlag »for fortsættelsen af midlertidige grænseregler gennem artikel 26 [af Schengen-aftalen]«.

Ifølge flere rapporter deltog flere EU-ministre i angreb på Grækenland og truede endda med helt at udstøde dette land fra Schengen-arrangementet. Den østrigske indenrigsminister Johanna Mikl-Leitner sagde til *Die Welt*, at, hvis »Athen ikke omsider gør mere for at sikre EU's ydre grænser, så må man åbenlyst diskutere Grækenlands midlertidige eksklusion fra Schengen-zonen ... Grækenland har en af de største flåder i Europa. Det er en myte, at den græsk-tyrkiske grænse ikke kan kontrolleres«. Den belgiske minister for indvandring Theo Francken advarede, at grækerne må »bære konsekvenserne, og vi vil satse på en form for sanktionsmekanisme«, rapporterer

Associated Press.

Ikke alle var enige. Talsperson for EU-kommissionen Natasha Bertaud tweetede, at »der er ingen, der taler om 'suspension fra' eller 'eksklusion af' Schengen – en sådan mulighed eksisterer ikke. Vi vil redde Schengen ved at gennemføre Schengen«. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier hævdede, at ideen om en græsk udstødelse af Schengen er en »foregiven løsning«. Også Italien og Luxembourg afviste enhver tanke om en udstødelse.

Grækenlands minister for indvandring Ioannis Mouzalas svarede vredt og hævdede, at andre EU-medlemsstater havde forsømt at forsyne Grækenland med lovet personale og både til at afpatruljere øerne i Ægæerhavet. Athen havde behov for 1.800 officerer fra Frontex-organisationen til grænsekontrol, men fik kun 800, sagde han; og kun 6 ud af de 28 skibe til kystvagten, som man havde anmodet om, var ankommet.

Forskellige forslag kastes rundt, inklusive et om at oprette permanente lejre i Grækenland til husning af 300.000 flygtninge, samt lignede lejre i Italien.

**Kronik af den tyske
finansminister Schäuble
opfordrer**

Europa til tættere samarbejde med Rusland om løsning i Syrien

25. januar 2016 – Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble har en kronik den 24. jan. i *Frankfurter Allgemeine Zeitung*, hvor han erklærer, at Europa må yde et større bidrag end tidligere for at stabilisere Sydvestasien. »Vi berøres mere end andre kontinenter af det, der foregår i dette område. Og vi kan sikkert ikke undgå at blive mere engageret i en stor del af Afrika.«

Han tilføjer, at Rusland spiller en nøglerolle i enhver løsning på konflikten i Syrien og således også i enhver løsning på flygtningekrisen. En europæisk strategi for Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien kan afgjort ikke fungere uden Amerika, men den har også brug for Rusland: »Hvis jeg har forstået Ruslands sikkerhedsinteresser mht. islamisk terrorisme korrekt, så har Rusland snarere problemer med sunnimuslimsk relaterede aktiviteter. Hvorfor kan vi således ikke udvikle en fælles strategi sammen med Rusland for at deeskalere konflikter mellem den saudisk-ledede sunni-koalition og den iransk-ledede shia-koalition?«

Eftersom termen »Marshallplan«, som Schäuble brugte ved forummet i Davos den 21. jan., da han krævede investeringer i størrelsesordenen milliarder af euro til genopbygning i Syrien, ikke forekommer i denne kronik, må man antage, at den blev skrevet før dette forum.

Størstedelen af denne kronik domineres af Schäubles favoritemne, nemlig at bruge denne krise til mere europæisk integration og overførsel af suverænitet. Han mener f.eks., at det ikke var en god idé at lade de nationale centralbanker forblive autonome vis-à-vis Den europæiske Centralbank. Han

erklærede også, at en europæisk bankindsødsøantifond og et europæisk bankopløsningsreglement er en nødvendigheø, med vanskeligt at virkeliggøre i øjeblikket, hvor nationale regler stadig mangler at blive harmoniseret.

<http://www.faz.net/aktuell/politik/ausland/naher-osten/f-a-z-e-xklusiv-schaeuble-will-zusammen-mit-rusland-fluechtlingskrise-loesen-14031573.html>

Foto: Flygtninge på grænsen mellem Makedonien og Serbien.

RADIO SCHILLER 25. januar 2016: Løsningen på flygtningekrisen: Silkevejen og Marshallplan til Mellemosten

Med formand Tom Gillesberg

Helga Zepp-LaRouche responderer til den tyske finansminister Schäubles krav om en Marshallplan til løsning af flygtningekrisen

24. januar 2016 – Fuldstændig uventet for de fleste brugte den tyske finansminister Wolfgang Schäuble lejligheden som deltager på diskussionspanelet om »Europas fremtid« på det Økonomiske Verdensforum i Davos, Schweiz den 21. jan. til at foreslå, at en »koalition af de villige« skulle investere »milliarder« i udviklingen af Mellemøsten og Afrika. Dette kommer mindre end en uge efter Zepp-LaRouches seneste artikel om spørgsmålet, med overskriften: **»Løsningen på den europæiske flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan!«**.

Vi må »investere milliarder i disse områder« for at dæmme op for strømmen af folk, der flygter til Europa, sagde Schäuble. »Vi behøver en Marshallplan for de områder, der er ved at blive ødelagt«, erklærede han. Og i betragtning af, at en række europæiske lande har nægtet at acceptere påtvungne kvoter af flygtninge, foreslog han en »koalition af de villige« til at finansiere en udviklingsplan og lovede støtte fra Tyskland. Han erklærede sig endda enig med den græske premierminister Tsipras i, at de ville være skamfuldt for Europa at forvandle sig til et »fæstning« og nægte de mennesker, der befinder sig uden for grænserne, adgang.

Stifter af Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche har længe foreslået et initiativ i lighed med Marshallplanen for Sydvestasien og Afrika, og hun er medforfatter af en **EIR-**

Specialrapport om projektet for Verdenslandbroen, der inkluderer netop disse områder. I en artikel med et internationalt overblik, skrevet 22. jan., («Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen!») spørger hun, hvad man skal mene om den tyske finansministers tilsyneladende pludselige skift i dette spørgsmål: At netop Schäuble, super-europæeren og bankernes mand og Trojkaens nedskæringsfortaler, pludselig skulle have åbnet sit hjerte for disse staters udvikling? Allerede Henrik IV forsvarede det synspunkt, at, for den gode sags skyld behøvede ikke alle at være motiveret ud fra de højeste idealer; for at opnå målet kræves der hos mange også, at deres egen skjorte brænder. For Schäuble ved, at, uden Schengen – aftalen om at ophæve grænsekontrol inden for EU – ingen euro, og uden euro, intet EU. Eftersom der ikke er nogen solidaritet i EU, er det bedre ikke at udøve pres, der blot gør nederlaget for Lissabontraktatens EU endnu mere åbenlyst, men blot forlade sig på 'de villige'«.

Helga Zepp-LaRouche fortsætter sin artikel med at understrege betydningen af den kinesiske præsident Xi Jingpings nylige besøg i Mellemøsten og hans tilbud om, at disse lande kan gå med i politikken med den Ny Silkevej. Og det på et tidspunkt, hvor det overforgældede finanssystem har kurs mod et nyt kæmpekrak. Som finansminister er Schäuble udmærket klar over dette. Hvis han derfor er seriøs mht. en Marshallplan for Mellemøsten og Afrika, må han promovere Glass/Steagall-reformer i hele Europa, som den eneste måde, hvorpå en reglementeret afskrivning af den giftige gæld og en udvikling af realøkonomien kan organiseres.

Dette er, slutter Helga Zepp-LaRouche, prøven, der skal vise, om Saul virkelig har konverteret til Paulus.

Svenske Kristianstadsbladet kræver bankopdeling

I en leder d.7. januar 2016 skriver Kristianstadsbladets lederskribent Svend Dahl:

"Bankvirksomhed plejede at handle om bankfunktionærer, der foretager bedømmelser baseret på deres kendskab til personer og lokalsamfund. Ekspansionen af banksektoren i de seneste 20 år har, konstaterer Kay, dog begrænset forbindelse til realøkonomien, det vil sige til privatpersoner samt virksomheder, der producerer varer og tjenester. I stedet har den været drevet af stadigt mere avancerede finansielle produkter og komplekse relationer mellem banker og andre finansinstitutioner." Dahl citerer økonom og skribent hos *Financial Times* John Kay, og hans nye bog 'Andre Folks Penge'. ("Other People's Money").

Dahl minder om, "at de banker, som i dag nyder den største tillid, netop er nichebankerne med enkle produkter, og de uafhængige sparekasser med stærk lokal forankring. Komplexiteten i nutidens banker øger ikke alene afstanden til kunderne. Den får også sociale konsekvenser i og med, at risikoen for finansielle kriser forøges, når det bliver stadig vanskeligere at bedømme risici i virksomhederne. Det er en af de vigtigste erfaringer fra den seneste finanskrisen."

Dahl fortsætter, og peger på en bankopdeling som løsningen: "I kølvandet på krisen er der kommet en lang række nye bankreguleringer til. Ved første øjekast kan de fremstå som rimelige, men problemet er, som Kay konstaterer, at de snarere risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret. Desuden ser vi i Sverige, hvordan den forøgede regelbyrde rammer små

lokale sparekasser, hvis virksomhed næppe bidrager til de problemer, som reguleringerne er bestemt til at råde bod på.

"Kays alternativ er lige så enkelt som det er radikalt. Opdel dagens storbanker. Så kan bankerne engagere sig i kernevirkomheden, ind- og udlån til privatpersoner og virksomheder, mens andre selskaber kan beskæftige sig med værdipapir-handel og kapitalforvaltning. Det ville sandsynligvis øge tilliden til banksektoren og formindske risikoen for finansielle kriser. Og så ville bankerne blive lidt mere, som de var før i tiden."

Lederen har overskriften: "Det var bedre i banken før i tiden, Storbankerne må finde vej tilbage til sine kunder", og kan læses i sin helhed her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden/>

Svensk lokalavis forlanger bankopdeling

Kristianstadsbladet, en liberal sydsvensk avis, bragte den 7. januar en ledende artikel, skrevet af Svend Dahl. I artiklen forlanges en bankopdeling, og bladet er den første liberale avis i Sverige, der gør dette.

Artiklen peger på den manglende forbindelse til realøkonomien i dagens bankvæsen, særligt for de store bankers vedkommende. Artiklens overskrift er "Det var bedre i banken før i tiden", og citerer bogen "Andre folks penge" af økonom og skribent i *Financial Times*, John Kay. John Kay, der citeres for en

udtalelse om, at de nye reguleringer, der er blevet tilføjet i løbet af krisen, risikerer at gøre banksystemet endnu mere kompliceret og distanceret fra dets kunder. "Kay opfordrer til den direkte løsning med en opsplittning af bankerne. Så kunne bankerne arbejde med sin kerneforretning, ind- og udlån til private borgere og virksomheder, mens andre kunne tage sig af værdipapirer og kapitalforvaltning."

Dahl støtter dette og skriver, "at det sandsynligvis ville øge offentlighedens tillid til banksektoren og mindske risikoen for finansielle kriser." Se hele den ledende artikel her: <http://www.kristianstadsbladet.se/ledare/svend-dahl-det-var-ba-ttre-pa-banken-forr-i-tiden>

Vore svenske læsere kan følge med i LaRoucherörelsens Glass/Steagall-kampagne i Sverige her:

<http://larouche.se/nyheter/2010/05/14/vad-ar-glass-steagall-lagen>

Drop systemet – før det er

for sent.

Dope, Inc. – Det britiske Imperiums opiumskrig til ødelæggelse af USA.

**LaRouchePAC Fredags-webcast
22. jan. 2016**

Så man må spørge sig selv, hvordan er dette sket? Hvor kom dette fænomen fra? Og igen: Hr. LaRouche har understreget, at, hvis man ikke forstår Det britiske Imperiums had til det, som USA repræsenterede som en revolutionær, republikansk kultur i sin første generation, så kan man ikke forstå, hvad der skete i løbet af det 20. århundrede og nu ind i begyndelsen af det 21. århundrede. Man kan ikke forstå, hvad det er, der er blevet gjort mod USA, med mindre man går tilbage og ser på denne faktor med det britiske angreb, det britiske had. Det, som vi, da vi skrev Dope, Inc., kaldte »den britiske opiumskrig« imod USA. Husk, at, i midten af det 19. århundrede lancerede briterne krige med henblik på at påtvinge den kinesiske befolkning afhængighed af opium og således ødelægge den, som en del af et plyndringstogt, der tog form af to opiumkrige og en massiv, påtvungen kinesisk afhængighed af opium. Vi ser det samme ske her i USA i dag; og det er ikke nogen ny historie.

Download (PDF, Unknown)

Xi Jinping tilbyder Den Arabiske Liga »Win-Win«-samarbejde omkring »Ét bælte, én vej«-projektet

21. januar, 2016 – Kinas præsident Xi Jinping talte i dag, efter sit historiske besøg i Teheran og Riyadh, til Den Arabiske Liga i Kairo. Han tilbød fred og udvikling, bakket op af konkrete hjælpepakker, investeringer, lån og fælles projekter til en samlet værdi af mere end \$55 milliarder. Tilbuddet gjaldt hele regionen, inkl. Palæstina. CCTV sendte talen live med simultanoversættelse til engelsk, mens andre kinesiske tv-kanaler havde arabiske oversættelser.

Xi begyndte med ordene, at Kina »tror på håb og tilskynder det med fred« og holdt hele talen inden for rammerne af »Ét bælte, én vej«-politikken. Xi sagde, at nøglen til at overvinde udfordringer er at fremskynde udviklingen. »Krisen i Mellemøsten stammer fra manglende udvikling, og i sidste ende vil løsningen afhænge af udvikling, som grunder i alles velfærd og værdighed. Det er et ræs mod uret og en kamp mellem håb og skuffelse. Kun, når unge mennesker kan leve et fuldendt liv i værdighed og udvikling, kan håbet vinde deres hjerter. Kun således vil de frivilligt afvise vold, ekstremisme og terrorisme.« Han fortsatte, »Udenforstående nationer kan ikke påtvinge dem løsninger. Kina søger ikke en »stedfortræder« [søger ikke at udnytte andre nationers geostrategiske placering for egen, snæversynede vindings skyld, -red.]. I stedet tilbyder Kina en »Win-Win«-strategi for alle lande i

regionen på basis af fælles interesser, sagde han. Han refererede også til de uretfærdigheder, der begås mod det palæstinensiske folk og understregede Kinas opbakning til en tostats-løsning med grænserne fra 1967 som grundlag. Det blev bakket op af 50 millioner yuan (\$7,6 million) til Palæstina.

Xi beskrev fire områder, hvor forholdet mellem Kina og de arabiske lande skal styrkes:

1) Terrorisme og ekstremisme: Han understregede, at årsagen ikke kan isoleres til et enkelt land eller en enkelt religion. »Vi må behandle symptomerne, men også årsagerne.« Derfor har Kina skabt et forskningsinstitut i Kina omkring en kinesisk-arabisk reform, hvortil 100 »berømtheder« fra mellemøstlige religiøse institutioner vil blive inviteret. Kina vil også yde \$300 millioner til at hjælpe arabiske myndigheder med at bekæmpe terrorisme.

2) Strukturelle ændringer, innovation og fremme af »olie-plus«-handelsforbindelser. Kina ønsker et samarbejde, der inkluderer langtidskontrakter på køb af olie så vel som samarbejde omkring innovation. Han sagde, at »Kinas investeringer skifter til det høje gear«, og at fokus vil være på eksport af produktion samt transport.

3) Samarbejde om energikapacitet, og anvendelse af Kinas fremskridt mht. udvikling af effektive industrier, så som produktion af biler, for at skabe arbejdspladser i den arabiske verden. Xi refererede til en investering på \$15 millioner, der netop var blevet underskrevet i Egypten, \$10 millioner i lån til udbygningen af produktionskapaciteten i arabiske lande, \$20 millioner til højteknologisk industri i De Forenede Arabiske Emirater og Qatar samt \$10 millioner til andre projekter. Kina og de arabiske stater har også etableret et uddannelsescenter til fredelig anvendelse af kernekraft og ren energi.

4) Kulturel udveksling med grundlag i fælles respekt for andre

kulturer. Dette samarbejde skal føre til, at man opdager »flere områder, hvor man gennem 'Ét Bælte, én Vej' kan skabe 'Win-Win'-samarbejde.« Kina har inviteret 100 arabiske lærere og eksperter og inviterer 1000 unge, arabiske ledere til at besøge Kina. De vil også invitere partnere til at udforme 10.000 stipendier og 10.000 praktikpladser i Kina. I et andet projekt vil Kina og de arabiske stater lancere et »Silkevejs-oversættelsesprogram«, der skal oversættelse 100 arabiske og 100 kinesiske, klassiske bøger til det andet sprog. Xi sagde at »den kinesiske og de arabiske civilisationer har hver deres system og egenskaber, men de indeholder begge menneskehedens fælles idealer om og bestræbelser på at skabe udvikling og fremskridt, og de er begge forkæmpere for værdier som beskedenhed, fred, tilgivelse, tolerance og selvbeherskelse.

Helga Zepp-LaRouche, Xi Jinping, Schiller Instituttet og rapporten om Den Nye Silkevej omtalt i arabisk avis

21. januar 2016 – *Al-Ittihad*, en avis fra de Forenede Arabiske Emirater, udgav en inspirerende klumme om Kinas præsident, Xi Jinpings besøg i Saudi Arabien, Egypten og Iran, skrevet af Mohammed Aref, videnskabelig og teknologisk rådgiver. Han forklarede i den sammenhæng at denne nye, visionære politik

kommer fra Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet.

Klummen, som bærer overskriften »Kinas 51. århundrede« (jf. Kinas historie), giver et malerisk og spændende billede af præsident Xis tur til området. Den forklarer, hvor meget vægt Kina lægger på Den Nye Silkevej og den økonomiske udvikling, som landet har erklæret som sin politik.

Aref udgav i 1997 som den første arabiske journalist en helsides anmeldelse af *EIR's* oprindelige rapport om Den Eurasiske Landbro i dagbladet *Al-Hayat*, som har base i London, for hvilket han dengang var videnskabsredaktør.

Aref skriver i den nye artikel, efter at have tilbagevist argumenterne for, at Kinas økonomi er for nedadgående: »Kina er ved at trække nye linjer på verdenskortet, landet er ved at reducere antallet af kontinenter fra syv til seks ved at forene Europa og Asien. Som kineserne siger: 'De, der vil erobre verden og forme den efter deres eget ønske, vil aldrig få medgang.' (Tao Te Ching 29) Og det var, hvad Kinas udenrigsminister udtrykte i et dokument, udgivet sidste uge, der fremlagde retningslinjerne for Kinas forhold til Mellemøsten. Der hedder det, at Silkevejen, som forbandt Kina og den arabiske verden for 2000 år siden, skal genoplives. Kinas visdom er en vej, som, ligesom Silkevejen, forbinder de enorme, kontinentale landmasser, vi kalder Asien og Europa, og som strækker sig imellem Stillehavets, Det Indiske Oceans og Atlanterhavets kyster via infrastruktur, der vil fremme landbrug, industri, handel, teknologi, videnskab og kultur.«

Aref konkluderer med følgende afsnit:

»'Den Arabisk-Asiatiske Landbro; Silkevejens bankende hjerte'. Sådan lød titlen på min rapport fra 1997 i en af Londons aviser. Dengang havde jeg aldrig forestillet mig, at dette projekt, som blev udformet af Schiller Instituttet, faktisk ville blive taget op af Kina, og at den kinesiske præsident ville tage det med sig til det arabiske område denne uge. I

september fejrede Beijing udgivelsen af den kinesiske oversættelse af [EIR's rapport, -red.] »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Den arabiske oversættelse af rapporten bliver udgivet i første uge af februar og er redigeret af Hussein Askary, et irakisk[/svensk, -red.] medlem af Schiller Instituttet, grundlagt af Helga Zepp-LaRouche. Hun er i Kina kendt som 'Silkevejsladyen', fordi hun banede vejen for Den Nye Silkevej ved at organisere hundreder af konferencer og videnskabelig-politiske seminarer, og var ifølge den kinesiske videnskabsmand Deng Yifan den, der 'etablerede ideen om Den Eurasiske Landbro som et værktøj til at forhindre krig'. Helga Zepp-LaRouche og Kina er begge ligesom kvinden, hvorom det i det kinesiske ordsprog lyder: 'Selvom stilheden er eftergivende, overvinder kvinden altid manden gennem stilhed' og det andet ordsprog: 'En mægtig nation må ligesom en flod ligge lavest; dér mødes alt under himlen. Den må være en kvinde' (begge Tao Te Ching 61).

Klummen kan findes på
www.alittihad.ae/wajhatdetails.php?id=87966

Pablo Casals' enke: Genopliv klassisk musik og kunst i Puerto Rico!

16. januar 2016 – »Vi må alle være overbevist om behovet for en ny renæssance, et mål, der ikke alene er regeringers ansvar, men også det civile samfunds, og det må man påtage sig

med en kærlighed og dedikation, der ikke kan købes for penge.« Således talte Marta Casals Istomin, Pablo Casals' enke, i en tale den 17. februar 2014 ved mindehøjtideligheden i anledning af 116-års fødselsdagen for Luis Muñoz Marín, den første, valgte guvernør for Puerto Rico, der inviterede Pablo Casals til at bo i Puerto Rico i 1956 for at være med til at frembringe en kulturel renæssance.

Hendes ord er endnu mere relevante i dag, end de var i februar 2014, hvor, som hun bemærkede, øens krise allerede var alvorlig. Idet hun adresserede denne krise, opfordrede hun regeringen og civilsamfundet til at vende tilbage til den klassiske musiks og kunsts vej som »næring for sjælen« og »balsam« for Puerto Ricos økonomiske krise.

»Nu mere end nogen sinde«, sagde hun, »må vi opretholde den fremragende kvalitet og tilstedeværelse af vores øs spirituelle værdier ... Vi må vende tilbage til idealet med at bringe god musik til alle«. Unge mennesker er afgørende for denne opgave, tilføjede hun. De »har i deres hænder evnen til at anføre landets udvikling og ære arven efter Maestro Casals, der i sin fremskredne alder fremskyndede Puerto Ricos kulturelle revolution«. I kølvandet på sin ankomst til Puerto Rico grundlagde Casals og hans kone, der selv er en talentfuld cellist, Puerto Ricos Symfoniorkester, Musikkonservatoriet og dernæst Casals Festivalen.

Fr. Casals Istomin understregede, at ungdom og erfaring kan gå i kombination for at »give kreativiteten frie tøjler og søge samfundets velfærd, selv om dette medfører en opofrelse af konventionel partipolitik og individuelle interesser«. Alle, »der tror på musik og åndens værdier«, må gå sammen på alle tænkelige måder«, fastslog Casals Istomin, for at støtte øens rige kulturarv. »I de seneste to til tre år har jeg været til symfonikoncerter, hvor meget få mennesker deltog, og det er dårligt ... Folk må blive interesseret og give af sig selv ...«

Den 13. november 1961 tog Pablo Casals imod en indbydelse fra

præsident John Kennedy til at optræde i Det Hvide Hus for guvernør Muñoz Marín, til hvis ære man afholdt en statsmiddag. Selv om Casals i mange år nægtede at optræde i noget land, der opretholdt diplomatiske relationer med Spaniens fascistiske Franco-regime, gav han efter i dette tilfælde af respekt for sin mangeårige ven Muñoz Marín, men også, fordi han i den unge Kennedy så muligheden for en mere forhåbningsfuld kurs i USA's politik, der stemte overens med hans egne synspunkter om respekt for alle menneskers rettigheder og værdighed. Han korresponderede senere med Kennedy om flere spørgsmål.

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi. Nr. 5

Korte artikler fra hele verden. Indeholder bl.a.:

Den myggebårne Zika-virus spreder sig i de amerikanske lande, midt i mangel på infrastruktur i den offentlige sundhedssektor

– Nobelprismodtager Carlo Rubbia gør op med klimaforandringssvindelen

– Kinesiske firmaer fremskynder deres planer om at lande på Månens bagside

– o.a.

Download (PDF, Unknown)

Kinas Ny Silkevejspolitik er Løsningen på flygtningekrisen! Af Helga Zepp-LaRouche

Dette nye koncept for relationer mellem nationerne er en virkeliggørelse af det samme, højere plan som i coincidentia oppositorum, modsætningernes sammenfald, der kom til udtryk i Nicolaus af Cusas skrift De Pace Fidei, som han skrev som respons til Konstantinopels fald i 1453. Det er ideen om, at der i skabelsesordenen findes et højere niveau og en højere sandhed, hvor modsætninger kan overvindes. Denne tankegang er også til stede i den konfucianske filosofi i Kina i form af »Himlens Mandat«, alt imens den i den europæiske, humanistiske filosofi er udtrykt i ideen om naturret, som er ideen om, at der findes naturlove (universelle love), der sluttelig også er virksomme i menneskehedens anliggender, og som mennesker må holde sig til, hvis de ønsker at eksistere på længere sigt.

Download (PDF, Unknown)

Menneskelig kreativitet kan

overvinde denne krise

Leder fra LaRouchePAC, USA, 23. januar 2016 – De af jer, der ikke er totalt demoraliseret, ved, at USA og meget af verden befinder sig i en eksistentiel krise. Dette er meget værre end i 2008, og langt værre end i 1929. I USA skal man tilbage til tiden før Borgerkrigen, eller til tiden før vores Revolutionskrig, for at finde en så stor trussel mod vort land. Nationer, inklusive vores egen, kunne i realiteten ophøre med at eksistere, før denne grusomme vinter er slut.

Dette er en årstid fuld af død. Afskåret fra håb, afskåret fra en nyttig eksistens, afskåret fra alt, går mange af vore borgere ganske enkelt hen og tager livet af sig selv, om det nu er med heroin eller skydevåben.

I det transatlantiske område har vi en katastrofe, der ikke byder på nogen fremtid for menneskeheden. Men med Rusland og Kina har vi noget, der kunne være svaret på problemet. Man må forstå, at menneskehedens nylige historie har været den, at Asien har været et område, forskelligt fra det transatlantiske område. Og det er det transatlantiske område, med Det britiske Imperium som centrum, der er den primære kilde til alt det onde, er nu rammer os.

Nøglen til at forstå dette er Det britiske Imperiums historie. Det britiske Imperium er ondskabens kilde, hvorimod andre muligheder står til rådighed med hensyn til Rusland og Kina.

Der findes altid en løsning på denne form for problemer. Hvor findes den?

Den findes i den menneskelige kreativitet, og jo – vi kan komme dertil. På visse betingelser. For at komme dertil, må man efterlade det meste af den bagage, man gerne ville tage med sig.

Hvilket grundlæggende set vil sige Det britiske Imperium, samt

de dele af verden, der er knyttet til Det britiske Imperium.

Det samme gælder det nuværende finanssystem. Dette finanssystem er et falsum. Det er kilden til ødelæggelsen. Må ma skaffe sig af med dette finanssystem – og dét er nøglen til løsningen.

Så snart, vi gør dette, vil blødningen ophøre!

Det var Bertrand Russell, der skabte dette, og det var Bertrand Russells indflydelse på den amerikanske økonomi og relaterede ting, der forårsagede ødelæggelsen.

Dette problem går helt tilbage til det store geni Gottfried Leibniz' død i slutningen af 1716. Leibniz var nøglen til hele denne historiske periode; hans død efterlod et gabende hul blandt vore kræfter. Leibniz var inspirationskilden til den Amerikanske Revolution, samt meget andet. Senere, årtier efter Leibniz' død, var det geniet Alexander Hamilton, der trådte frem for at være efterfølger til Leibniz' rolle, og i realiteten grundlægge USA. Hamiltons økonomiske principper er de eneste fornuftige: glem alt andet!

Vores aktuelle krise er langt værre end den, der konfronterede Franklin Roosevelt, men det er de samme Hamilton-principper, der må anvendes. Disse principper kan frembringe en dramatisk ændring og en sluttelig økonomisk genrejsning, nu som dengang. Problemet er, at så mange af vore borgere er blevet for dumme til, at de kan fatte det. Den dumhed, der manifesterer sig gennem at underkaste sig Wall Street, og i særdeleshed FBI-systemet, der i betydelig grad fik magt i USA i begyndelsen af 1944, selv før Franklin Roosevelt døde. Det var introduktionen af FBI-systemet, der har været årsag til ødelæggelsen af USA's økonomi.

Vore borgeres intellekt er blevet ofre for den onde indflydelse, der kommer fra Lord Bertrand Russell (1872-1970), som Lyndon LaRouche har kaldt »den ondeste mand i det tyvende århundrede«. Russell helligede sit liv til at gøre folk dumme,

så de var nemme at kontrollere – eller, som nu, dræbe. Hans metode var at insistere på matematisk tankegang, der længe har været den førende form for ynkelige dumhed i hele verden. Med start i år 1900 lykkedes det ham progressivt at ødelægge det 20. og 21. århundrede. For de flestes vedkommende er det, hvad man »lærte« i skolen. Hvis man har børn, så er det alt, hvad de såkaldt »lærer«, og i en endnu mere elendigt dum form. Det er denne dumhed, som Albert Einstein, ligesom Lyndon LaRouche, aldrig accepterede og har tilbragt det meste af deres liv med at bekæmpe.

Lad os omsider blive dette nonsens kvit. Dit liv, og en hel del mere, afhænger af det.

Titelfoto: Albert Einstein

Den kinesiske præsident Xi Jinping i Egypten understreger den historiske relation mellem de to landes kulturer

20. januar 2016 – Præsident Xi Jinping ankom til Egypten for andel del af sit besøg i Mellemøsten. Egypten var det første mellemøstlige land, med hvilket Kina i 1956 etablerede diplomatiske relationer, som nu kan fejre 60 år. Det egyptiske besøg vil understrege betydningen af de kulturelle, så vel som de politiske bånd. Præsident Xi vil deltage i et kulturelt

arrangement med præsident el-Sisi ved det historiske Luxortempel, der daterer sig tilbage til 1400 f.Kr. 2016 er blevet udnævnt til Egyptisk-Kinesisk Kulturår.

Præsident Xi har også skrevet en artikel, der blev udgivet i avisen *Al Ahram* i tirsdags. Heri understregede han de historiske, kulturelle bånd. »Både Kina og Egypten er oldgamle civilisationer. Venskabelige relationer mellem vore folk går tilbage til oldtiden. For mere end 2000 år siden sendte det kejserlige hof under Kinas Handynasti gesandter til Alexandria. Den antikke Silkevej var et bånd, der knyttede de to sider sammen«, skrev Xi. I artiklen understregede han også sine personlige bånd til Egypten, som han besøgte for 16 år siden, og hvordan han, med reference til Nilen, lærte, »hvordan egypterne udnyttede oversvømmelserne til landbrugsproduktion«. Han understregede de tætte bånd, der er etableret med præsident el-Sisi, og bemærkede med tilfredshed præsident el-Sisis deltagelse i mindefestlighederne i anledning af 70-året for Anden Verdenskrigs afslutning, sidste år i Beijing. Xi bemærkede mødet mellem Zhou Enlai og Gamal Abdul Nasser ved Bandung-konferencen i kampen mod kolonialisme og overherredømme. Dette førte senere til oprettelsen af diplomatiske relationer mellem de to lande.

»Kinas relationer med Egypten markerede begyndelsen af vores relationer med arabiske nationer og er indikerende for højden og varmen i de kinesisk-arabiske relationer«, skrev Xi. »I mere end seks årtier har det kinesisk-arabiske venskab og samarbejde undergået en historisk transformation, og vi har vundet megen værdifuld erfaring. På trods af forandringer i den internationale situation respekterer de to sider hinanden og behandler hinanden som ligeværdige og har handlet som hinandens ven, broder og partner. Vi har et fælles, forpligtende engagement over for win-win-samarbejde og fælles udvikling. Uanset tingenes foranderlighed har fælles interesser og bæredygtig udvikling altid været en fælles stræben for begge sider. Vi respekterer hinandens

samfundssystemer og udviklingsvej og har fremmet en dialog mellem civilisationer. Kinesisk-ægyptisk interaktion og samarbejde i årenes løb ledes af principperne om gensidig tillid, gensidig assistance, gensidig gavn og gensidig fremgang.« Her understregede præsident Xi også betydningen af projektet 'Ét bælte, én vej'[1] og bemærkede, at begge sider har udarbejdet en handlingsplan for dette projekts virkeliggørelse.

Xi påpegede også behovet for at skabe et fredeligt Mellemøsten. »Kina og arabiske lande må forsvare regional fred. Verden kan ikke være et fredeligt sted, hvis der er ustabile forhold i Mellemøsten. Et studie af historien viser, at magtanvendelse aldrig er den rette løsning på problemer, og logikken bag nulsums-mentalitet og vinderen-tager-alt er ikke i overensstemmelse med tidens krav. Den sikreste vej til at finde den størst mulige fællesnævner mellem forskellige parters interesser er at søge konsensus og vise forståelse og være imødekommende. Som altid vil Kina forsat støtte fredsprocessen i Mellemøsten. Kina støtter oprettelsen af en uafhængig palæstinensisk stat med fuld suverænitet, baseret på grænsen fra 1967 med Østjerusalem som hovedstad. Kina vil yde flere offentlige tjenesteydelser og samarbejde med Egypten og andre arabiske lande for at garantere fred og stabilitet i Mellemøsten«, skriver Xi.

Foto: Traditionelle kinesiske lamper skal udsmykke templet i Luxor til den kinesiske præsident Xi Jinpings besøg i Luxor, Egypten, onsdag, den 20. januar 2016.

[1] Se: **Kinas politik for Ét bælte, én vej er nøglen til fred og fremgang i Eurasien og Mellemøsten**

POLITISK ORIENTERING 21. januar 2016: OECD's William White: "Det er værre end i 2007"

Med formand Tom Gillesberg

Video i 2 dele. Her er playlisten:

Lyd:

**Tidligere OECD-embedsmand
siger,
'Finansielle situation er
værre end i 2007';
Bail-in er øverst på
dagsordenen**

20. januar 2016 – Talerør for City of London, Ambrose Evans-Pritchard, har endelig opdaget bail-in. På sidelinjen af denne uges Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, interviewer han William White, formand for OECD's bedømmelseskomite og tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank (BIS), der gav ham en overhaling om den kommende storkrise.

»Situationen er værre end i 2007. Vores makroøkonomiske

ammunition til bekæmpelse af nedture er grundlæggende set opbrugt«, sagde White. »De fremvoksende markeder var en del af løsningen efter Lehman-krisen. Nu er de også en del af problemet. Gælden er fortsat opbygget over de seneste 8 år og har nået et sådant niveau i alle dele af verden, at det er blevet en magtfuld årsag til ballade«, sagde han i går til Evans-Pritchard, *Daily Telegraphs* internationale erhvervsredaktør.

»Det vil blive åbenbart under den næste økonomiske nedgang, at en stor del af denne gæld aldrig vil blive afdraget eller tilbagebetalt, og det bliver ubehageligt for en masse mennesker, der tror, de ejer værdipapirer, der er noget værd. Det eneste spørgsmål er, om vi vil være i stand til at se kendsgerningerne i øjnene og konfrontere det, der kommer, på en reglementeret måde, eller om det vil blive på en ureglementeret måde. Gældseftergivelse er foregået i 5.000 år, så langt tilbage som til sumererne«, tilføjede White.

White påpegede også de europæiske banker, der »allerede har indrømmet, de har lån, der ikke betales på, for 1 billion dollar; de er stærkt eksponeret over for de fremvoksende markeder og fornyer næsten med sikkerhed yderligere dårlig gæld, der aldrig er blevet afsløret«.

White sagde udtrykkeligt, at bail-in – ekspropriering – af bankindsud over 100.000 euro må hjælpe det europæiske banksystem med »at blive genkapitaliseret på en hidtil uset skala«.

Lave rentesatser og kvantitativ lempelse siden krisen i 2008 har ført til gældsbobler i Asien og andre steder. Den kombinerede statsgæld og private gæld er på et absolut højeste med 185 % af BNP i de fremvoksende markeder og 265 % af BNP blandt OECD's medlemmer, en stigning på 35 % siden 2007.

Tysklands general Kujat: Hårdt brug for en Marshall- plan som generel strategi for Syrien

20. januar 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), den tidligere formand for NATO's Militærkomite (2002-2005) og Stabschef for Tysklands Forbundshær (2000-2002), afsluttede sine bemærkninger på talkshowet »Under den Linden« på Phoenix TV den 18. jan. med en appel til omsider at udarbejde en altomfattende strategi for Syrien for at drive Islamisk Stat ud, og han understregede behovet for en genopbygningsstrategi i lighed med Marshall-planen. General Kujat optrådte på programmet sammen med regeringens rådgiver i terrorisme, Guido Steinberg.

Studieværten bad general Kujat om en afsluttende erklæring, der adresserede den kendsgerning, at deres diskussion havde demonstreret manglende udsigter, der således skabte et vakuum, som terroristerne udnyttede.

Her følger en oversættelse af general Kujats bemærkninger:

»Jeg må selvfølgelig komme tilbage til det, jeg sagde før. Terroristerne ser selvfølgelig, at vi ikke har en, jeg vil bruge konceptet, altomfattende strategi, til hvilken ville høre, f.eks., en økonomisk genopbygningsplan, en Marshall-plan for denne region og lignende ting. Det er meget synligt. Og det, som hr. Steinberg netop sagde med, at USA er faldet bort som en stabiliserende faktor, men det kan ændre sig. Amerikansk politik er kendt for pludselige skift. Det kan ændre sig igen, men i øjeblikket har det været sådan siden

2003 [Irakkrigen], og Europa alene kan ikke udfylde denne rolle. Det har vi set. Vi så bare til i mange år, mens flygtningene fra Syrien samledes i Libanon og Jordan. Vi har så at sige fulgt katastrofen her fra tribunen, og vi var ikke engang i stand til at forudse konsekvenserne af dette for vort eget land, for ikke at tale om at udvikle i det mindste en idé om, hvordan man kunne skabe en mere stabil situation. Og man må desværre sige, at dette fører til de resultater, der er kommet frem her i vores diskussion, at man bliver frustreret, fordi man ikke kan komme med en omfattende løsning, eller nogen som helst form for løsning, for man ser kun selektive tilgange, reaktioner, krisestyring, og så, når det faktisk allerede er for sent. Det er det store underskud i vores vestlige politik; det er især også et underskud i europæisk udenrigs- og sikkerhedspolitik, og især et underskud i den tyske udenrigs- og sikkerhedspolitik, den største og økonomisk stærkeste magt i Europa.«

Er skønhed en politisk nødvendighed?

Helga Zepp-LaRouche

Det var en anden af Schillers ideer, hvor han sagde, »Hvert menneske har et ideelt menneske i sig, og det er hans eller hendes store opgave i livet at opfylde dette store potentiale og gøre dette ideelle menneske, der potentielt set findes i enhver, identisk med det faktiske menneske.« Jeg finder også, at dette er et meget smukt svar på ideen om, hvorfor er vi her? Hvorfor er vi på planeten Jord? Hvad er formålet med vores eksistens?

Amerikanere står over for ødelæggelse, med mindre Obama og hans britiske herrer bringes til fald nu

Leder fra LaRouchePAC, 21. januar 2016:

Onsdag, den 20. jan. 2016 fortsatte *New York Times* sin serie om den død og ødelæggelse i det amerikanske folk, der er frembragt af præsident Obama og hans britiske, royale herrer, med en lang rapport med et kort, der kommune for kommune viser den skyhøje stigning i dødsfald som følge af overdosis af heroin. Der er ikke en eneste kommune i USA, der har været upåvirket af heroinepidemien, som Centret for Kontrol og Forebyggelse af Sygdom sammenligner med det oprindelige HIV-udbrud. I den forgangne måned har *Times* registreret de stigende dødsrater blandt midaldrende og unge voksne pga. en voldsom stigning af narko- og alkoholmisbrug og det voksende mønster af selvmord.

Ekspllosionen i heroinmisbrug kan direkte henføres til Obamas politik med legalisering af narkotiske midler og den strenge overholdelse af »for store til at sætte i fængsel«-

behandlingen af Wall Street-bankerne. Under Obama har Justitsministeriet givet Citibank, Wells Fargo/Wachovia og HSBC et rap over fingrene, i form af en aftale om »udskudt retsforfølgelse«. Alle disse banker har erkendt at have hvidvasket narkopenge for milliarder af dollars gennem det amerikanske banksystem. Ikke en eneste Wall Street-direktør er blevet fængslet, og ingen af dem er så meget som blevet sagsøgt og retsforfulgt for kriminel aktivitet. Dette har til dels betydet et spring i heroindødsfald (47.000 i 2014, det sidste år, hvor registreringer er tilgængelige), siden Obama tiltrådte embedet og honorerede sit løfte til George Soros, det britiske instrument og tilhænger af legalisering af narko, og USA er således blevet oversvømmet af ulovlige narkotiske stoffer.

Disse seneste rædselshistorier sætter fokus på pointen: Præcis, som Lyndon LaRouche har advaret om, så har hele det 20. århundrede og de første årtier af det 21. århundrede været en periode med gennemgribende kulturel og videnskabelig degeneration, og briterne er ansvarlige. Fra de britisk-udtænkte to verdenskrige i det 20. århundrede, til Lord Bertrand Russells angreb på videnskab og grundlæggende uddannelse, og gennemtvungelsen, orkestreret gennem den britiske Fabian/Frankfurtskole, af kulturen med politisk korrekthed, der direkte afviser alle sande, videnskabelige principper, er USA blevet frarøvet sin historiske sjæl.

Ved de få lejligheder, hvor ægte, politiske leder fremkom, som Franklin Roosevelt, John F. Kennedy og endda Ronald Reagan, blev de mål for mord – altid gennem agenter for den Britiske Krone og deres 'Dope, Inc.' og 'Mord, Inc.'

Dette er den sande historie om, hvad der er blevet gjort imod det amerikanske folk. Vi er nu ved et punkt, hvor hele det globale, britiske system er klar til at eksplodere. Det kunne ske hvert øjeblik, og hver dag, det skal være. Situationen er overmoden.

Der er solide forholdsregler, der med lethed kunne tages for at forhindre den totale disintegration. FDR's Første Hundrede Dage viser vejen.[1] Men, som LaRouche advarede om onsdag under diskussioner med medarbejdere, så kræver dette handlinger fra præsidentens side – og den britiske agent Obama vil aldrig tage skridt til at gennemføre de nødvendige handlinger. Dette bringer os tilbage til det fundamentale punkt: Med mindre Obama fjernes fra embedet, og med mindre det Britiske Imperiums magt, og det Britiske Imperiums gren Wall Streets magt, knuses, er der ingen udsigt til, at USA, som vi kendte det, kan overleve.

Det er det budskab, som vi må videreformidle, for det er det nuværende øjeblikks afgørende sandhed. Fjern Obama ved forfatningsmæssige midler, udslet City of London og Wall Street, med begyndelse i genindførelsen af Glass-Steagall, og så kan vi komme i gang med at indføre forholdsregler efter Franklin Roosevelts model med det samme. Buk under for den nuværende fejhed, korrupsion og pragmatisme, der florerer i Kongressen og i de fleste andre institutioner i landets valgkredse, og nationen vil være dømt til undergang. Afslutningen kunne komme gennem den umiddelbart forestående, finansielle nedsmeltning, eller den kunne komme i form af atomkrig, der ville udslette det store flertal af menneskeheden i processen.

[1] Se Tema-artikel: »Glass-Steagall 1933: Franklin Roosevelts Første Hundrede Dage – Med hans egne ord«

EU-funktionærer tager skridt med henblik på at knuse statsgæld

19. januar, 2016 – Den hollandske finansminister Jeroen Dijsselbloem, præsident for Eurogruppen af Euro-områdets finansministre, og Andreas Dombret, repræsentant for Bundesbank i ECB-bestyrelsen, kom, hver især, i dag ud og tilskyndede til en nedgradering af beholdningen af statsobligationer i Eurozonens banker. Det er forslaget indeholdt i et udkast, der i december blev indsendt til den tyske Forbundsdag af den tyske vice-finansminister Jens Spahn. Forslaget ville tvinge mange sydlandske banker, særligt i Italien, til dramatisk at øge deres behov for reserver og afslører intentionen om at knuse de lande, der står bag udstedelsen af disse statsobligationer.

"Vi har brug for et mere realistisk regelsæt til behandling af risici ved disse statsobligationer, som bankerne ligger inde med. Krisen har klart vist, at en sådan eksponering ikke er risikofri", skrev Dijsselbloem i en kronik for *Wall Street Journal* den 18. januar. <http://goldlatestnews.org/articles/three-reforms-to-boost-europe-1453147413#>

"I betragtning af de seneste 6 års smertefulde erfaringer, er det blevet mere end åbenbart, at statsobligationer ikke er risikofri", blev Dombret citeret af Bloomberg for at sige. "I min optik er dette et spørgsmål, der må afsluttes, muligvis efter Basel III-reformerne", sagde han den 18. januar i et interview med medier, med overskriften "Glem Basel IV: Bundesbank advarer om bankernes risiko ved statsobligationer."

Dijsselbloem forsvarede ved samme lejlighed bail-in-regimet – når alt kommer til alt, opfandt han udtrykket "Cypern-

skabelonen", der skulle betyde forslaget om at gøre sådanne ekspropriationer generelle – og han opfordrede til at fremskynde processen, der fører til en union af kapitalmarkeder, der skal sætte standarden for "simple og transparente sekuritiseringer".

Som vi tidligere har rapporteret, så ville en union af kapitalmarkeder erstatte bankkredit som kilde til finansiering af små og mellemstore virksomheder. I realiteten vil det tvinge lokalbanker til at lukke eller fusionere med investeringsbanker, konfrontere firmaer med dyr obligationsudstedelse, som de fleste af dem ikke har råd til, og kanalisere familieopsparinger ind i kasinoøkonomien.

Foto: Jeroen Dijsselbloem

Debat om genopbygning af Syrien er, omend langsomt, kommet i gang

15. januar 2016 – Det ene afgørende aspekt, som er helt udeladt i de fleste medier og den offentlige dækning af flygtningespørgsmålet – nemlig spørgsmålet om at lancere et økonomisk/infrastrukturelt genopbygningsprogram for Syrien – er langsomt ved at komme i gang i Tyskland, Østrig og Schweiz.

De respektive initiativer er stadig meget begrænset, men er et skridt i den rigtige retning. Der må komme meget mere, og det må sættes på dagsordenen for forhandlingerne om en våbenhvile i Syrien i Wien, der genoptages den 25. januar.

I Tyskland har udviklingsminister Gerd Müller gentagne gange,

og atter ved årets slutning, opfordret til et forceret program på 10 milliarder euro, hvor mindst halvdelen af □□dette beløb skal bruges af EU i Syrien, Jordan, Libanon og Tyrkiet til programmer for faglig uddannelse, skoleundervisning, lægehjælp og infrastrukturel genopbygning. Der er imidlertid ikke sket meget, med undtagelse af en særlig udbetaling fra Müllers ministerium på 140 mio. euro til at støtte UNHCR-programmer i de nævnte fire lande.

Udenrigsministeriet og den tyske udenlandske tjeneste for akademiske uddannelser (DAAD) har lanceret et program, "Ledere for Syrien", for henved 300 unge syrere, udvalgt blandt 5.000 ansøgere, og som vil blive optaget på tyske universiteter og modtage stipendier til at gennemføre deres studier.

Et lignende program er undervejs i Schweiz, hvor et tværpolitisk initiativ inden udgangen af □□januar i det nationale parlament vil fremlægge et forslag om lancering af et stipendieprogram for unge syrere: det understreges, at disse udgifter vil betale sig selv ind, når disse syrere vender tilbage til deres land for at hjælpe med genopbygningen. Her er det interessant, at det schweiziske initiativ henviser til en nylig undersøgelse foretaget i Østrig af arbejdsmarkedstjenesten (AMS) blandt ca. 1.000 flygtninge fra flere lande, og som viser, at procentdelen af unge syrere, der har kvalifikationer på gymnasie- og universitetsniveau, er høj, og højere blandt kvinder med 36 % end blandt mændenes 21 %.

Resultaterne af undersøgelsen er blevet rapporteret i mange medier i Tyskland, Østrig og Schweiz i de sidste par dage.

I den østrigske hovedstad Wien præsenterede AMS og den nationale Marshallplan-fond i går en opfordring til en "EU-Marshallplan for Syrien", der – som fondens præsident Wolfgang Petritsch sagde – bør indledes nu, selv om en våbenhvile for Syrien endnu ikke er blevet forhandlet. Planen vil henvende sig til unge syrere med erhvervskvalifikationer såvel som med

gymnasiale og universitetskvalifikationer.

Foto: fra Kobane i det nordlige Syrien.

Artikel i saudisk avis af Xi Jinping opfordrer til win-win-samarbejde om Ny Silkevejspolitik

19. januar 2016 – Xi Jinping ankom i dag til Saudi Arabien på et todages besøg, før han rejser videre til Iran og Egypten på en rejse, der har til formål at intervenere imod briternes fremprovokering af en krig mellem sunni og shia. Før han ankom til Riyadh, offentliggjorde Xi en artikel i den saudiske avis Alriyadh med titlen, »Vær gode partnere for fælles udvikling«. Besøget kommer blot få dage efter at Kina offentliggjorde sit første dokument om »Arabisk Politik«, der fremlagde Kinas intention om at forlænge konceptet med Silkevejen ind i Sydvestasien.

Xis artikel nævner ikke Iran eller faren for krig, men fokuserer på Kinas venskab og handelsforbindelser med saudierne – Kina er Saudi Arabiens tredjestørste handelspartner, og Saudi Arabien er Kinas største kilde til import af olie.

»For over 2000 år siden«, skrev han, »rejste utallige kamelkaravaner fra de to sider langs med den antikke Silkevej. Diplomatiske udsendinge fra Seljuk-imperiet besøgte Kina under

Tangdynastiet. Zheng He, Kinas muslimske søfarer under Mingdynastiet, rejste til Jeddah, Mecca og Medina, og han beskrev dem som paradisiske steder, hvor folk levede i fred og harmoni. De kinesiske og islamiske civilisationers interaktioner, og at de gensidigt lærte af hinanden, er en vigtig del af historien om udvekslinger mellem civilisationer.«

Xi sagde, at de to nationer bør »huske på de kinesisk-saudiarabiske relationers strategiske natur ... Lad os smede et win-win-partnerskab til gensidig gavn og fælles udvikling«, og han understregede »rumfart, fredelig anvendelse af atomkraft og bæredygtig energi ... Vi håber og har tiltro til, at Saudi Arabien, med sin placering ved 'Bæltet og Vejens' vestlige korsveje, vil blive en vigtig deltager, bidragsyder og modtager af dette initiativ«.

Foto: Den kinesiske præsident ankommer til Saudi Arabien.

NATO's militære oprustning i Baltikum: Stenen i Ruslands sko

19. januar 2016 – Flere russiske militæksperter ser, at USA og NATO forvandler de baltiske lande til bevæbnet lejr; og det, de ser, er en genindspilning af den tyske oprustning, der ledte op til invasionen af Rusland i 1941. Ligesom dengang NAZI-Tyskland, så insisterer NATO på, at denne oprustning er

rent defensiv og ikke udgør nogen trussel mod Rusland.

På et spørgsmål om dette svarede Ivan Konovalov, direktør for Centret for Studiet af Strategiske Tendenser, en militær tænketank med hjemsted i Moskva, ligefremt: »De må da medgive, at det er vanskeligt at se, hvordan Abrams tanks og artilleri kan anses for at være udstyr med et rent defensivt formål? Rusland var tvunget til at respondere, fordi det mindede landet om situationen i 1941, da tyskerne flyttede store formationer op til vore grænser samtidig med, at de talte om deres defensive natur.« Konovalov bemærkede, at, som et resultat af denne militære NATO-oprustning er Rusland i færd med at genopstille styrker internt, inklusive tre nye divisioner af landtropper for at dække de baltiske landes tiltag, hvilket blev meddelt af forsvarsminister Sergei Shoigu i sidste uge.

Konovalov bemærkede også tilstedeværelsen af det nuværende lager af B61-bomber i Europa – der efter planen skal erstattes af den moderniserede B61-12. »De selvsamme NATO-fly, der nu permanent patruljerer det baltiske luftrum og flyver tæt på vore grænser, kunne blive lastet med sådanne våben«, siger han. »Europa har nu 200 af sådanne bomber. I overensstemmelse hermed kan de 16 fly på baserne i Zokniai, Litauen, eller Amari, Estland, medføre dem. Og piloterne i disse lande er blevet udannet i, hvordan man bruger sådanne våben.«

Om Ruslands respons sammenligner veteran-forsvarskommentatoren Viktor Litovkin igen NATO's militære opbygning i de baltiske lande med at have en sten i sin sko: meget lille, men så irriterende, at man sluttelig må gøre noget ved det.

»Denne NATO-'sten i vores sko' vil tvinge Moskva til at reagere. Og USA forsøger aktivt at provokere endnu et våbenkapløb for at svække vores land rent økonomisk«, sagde han. Og de tre nye divisioner er blot en lille del af det, Rusland vil gøre for at fjerne stenen i deres sko.

Foto: M1A2 Abrams tanks yder sikkerhed til litauiske og amerikanske tropper under en øvelse med skarp ammunition på Adazi øvelsesområdet i Litauen. Foto fra marts 2015.

Lyndon LaRouche: Vi kan genopbygge USA's økonomi: Udskift regeringen! Vi behøver ikke at acceptere elendigheden!

15. januar, 2016 – Følgende er et uddrag af 'Samtale med Lyndon LaRouche', om nedgangen i befolkningstallet i staten West Virginia, USA:

Deltager: Hej, det er T- fra Virginia. Lyn, jeg ville gerne fortsætte derfra, hvor vi slap i forhold til Wall Street, og få din respons på og dele min egen personlige udlægning og efterforskning om den virkelige trussel, som Wall Street udgør. Jeg mener nemlig, at folks slaphed, når det kommer til afsættelsen af Obama eller afskaffelsen af Wall Street, bunder i et manglende førstehåndskendskab til, hvor mange dødsofre disse to kræftsvulster har krævet.

Når folk, som jeg plejede at bruge tid sammen med, eller den gennemsnitlige person hører om investeringsfondene, der går ned, eller om aktierne, der falder i værdi, eller hvor slemt,

det generelt set står til med økonomien, så giver det ganske enkelt ikke genklang i dem som værende noget, der både kan og vil koste menneskeliv og også allerede har gjort det, for de tænker kun på penge, som du siger. Og derfor tror de, at de bare kan komme over det.

Faktisk vil jeg gerne begynde med at tage tråden op fra en artikel, som blev offentliggjort på LaRouchePAC-hjemmesiden for en uges tid siden. Den handlede om, hvordan USA's befolkningstal er for nedadgående, og West Virginia blev nævnt som eksempel. Og for nyligt udgav *EIR* også en artikel om kulminerne, der går konkurs i West Virginia.

Først og fremmest mener jeg ikke, at de tal, der fremlægges, gengiver de faktiske, morderiske forhold, som befolkningen må lide. Jeg kommer selv fra West Virginia med de mange kulminer, og min familie kommer derfra og var selv minearbejdere. Min bedstefader arbejdede faktisk – som repræsentant for sin fagforening i West Virginia – sammen med John L. Lewis.

Så for et par måneder siden tog jeg derhen og besøgte min broder, og vi tog en køretur til McDowell kommune, hvor vi voksede op. Og da vi nærmede os, sagde min boder passende: »Velkommen til Uganda.« For beboerne dér lever under gruopvækkende betingelser, værre end de fleste amerikanere er klar over. Lad mig forklare. Skolerne er lukket ned, men ikke der, hvor der var mange skoler, hvoraf nogle så er lukket, men der, hvor de fleste af skolerne er lukket. Forældrene er faktisk afhængige af skolerne for at give deres børn mad, for de kan ikke engang give dem noget at spise derhjemme. Der er ét hospital med begrænset kapacitet, og den sygeforsikring, som tidligere blev leveret af fagforeninger og arbejdspladser, er væk, folk har ingenting.

Det gør mig meget vred: Folk lever stadig i de arbejdsskure, som mineselskaberne opstillede, da minerne blev åbnet; uden rindende vand, uden ordentlige sanitære forhold, i dag, i 2016! Vi så rent faktisk folk stå i kø med tomme flasker på

steder, hvor man henter vand fra det, der løber ned ad bjergsiderne, så de kan få rent vand.

Huse med udendørs lokum er ikke bare et levn fra fortiden, men bruges faktisk her. Og man besøger disse lokalsamfund og ser, at folk ikke har taget over hovedet, de bor bogstavelig talt under presenninger. Og i denne kommune, hvor min familie plejede at bo, var befolkningen tidligere på 100.000, og nu ligger den på omkring 20.000, og over halvdelen af befolkningen lever i nedværdigende fattigdom, de lever faktisk i helvede.

Jeg tog derhen og så det med mine egne øjne. Jeg havde ikke været der i lang tid, men det er virkeligheden i Obamas USA, som vi finder os i; at vi lever under betingelser, som Franklin Roosevelt fordømte i 1936, og intet bliver gjort for at ændre det.

McDowell kommune har også landets højeste afhængighed af heroin og stoffer, og hvad var Obamas respons, da han tog til et borgermøde i Charleston, South Carolina, og tilbød flere behandlingssteder for narkomisbrug, så han bedre kan administrere folks død? I det mindste blev han fordømt af befolkningen og tvunget til at lukke mødet for offentligheden. Og ud over narkomisbruget, så må mange af disse mennesker flygte, så de går ind i militæret for at udkæmpe Bush' og Obamas krige. Og det eneste, de har at komme tilbage til, er dette helvede, hvor krigsveteranerne begår selvmord i alarmerende mængder. Jeg har faktisk undersøgt det: Der har været 22 selvmord hver eneste dag i USA siden 2003.

Så jeg ville bare gerne gøre det klart for enhver på dette opkald: Vi behøver ikke at kigge på Italien for at finde helvede. Jeg talte med en dame, som stadig lever der, i dette helvede, og hun sagde til mig, at West Virginia er kendt som den tilbagestående del af USA, men vi er faktisk fremtiden.

Så med alt dette sagt, Lyn, tror jeg, at det er nødvendigt, at

vi tværer det ud i fjæset på de amerikanere, der lader som om, at de på en eller anden måde vil overleve det, der sker, uden at forandre tingene og skille sig af med Obama og hans britiske dukkeførere. Og til alle jer andre: begå ikke den fejl at tro, at nogen vil hjælpe disse mennesker, hjælpe os, medmindre vi gør noget. Tak.

Lyndon LaRouche: Okay, godt. Altså, lad os gå til problemet på praktisk vis, for du har bragt en del ting på banen, som alle er sande. Men vi behøver ikke at have nogen af de problemer! Det gør vi ikke! Hvis vi skifter regeringen nu, og hvis vi går tilbage i retning af det, vi ved virker, som har virket i min livstid. Jeg blev født i 1922, og jeg har et ret godt kendskab til, hvad historien er. Jeg var der ikke i 1922, for jeg var kun lige blevet født, men jeg har et godt kendskab til, hvad det her handler om.

Det, der skete, var – vi må starte med Bertrand Russell, hvis karriere startede i begyndelsen af det 20. århundrede. Og han var det ondeste menneske, der hidtil var blevet født.

Og problemet her er, at vi stadig – i USA og andetsteds, USA's befolkning i det hele taget, befolkningen i Sydamerika, i Centralamerika, i Europa i dag, det meste af Europa – det går f.eks. bedre for Putin, end det gør for resten af Europa – Kina er i en fremragende forfatning, sammenlignet med USA i dag – men hvis vi nu beslutter os for at smide det ud, som Bertrand Russell repræsenterer, og det er virkelig ondskabsfulde sager; hvis vi siger, at det vil vi forandre, så har vi et problem. Vi har studerende og skoleelever i alle aldre, som i det store og hele er ret dumme. Det vil sige, at de fleste studerende i dag, specielt i USA, og som er under uddannelse, eller som bliver forfremmet osv. på basis af at være uddannet, er ret dumme, de er næsten håbløst dumme.

Specielt i Californien. Californien er den delstat, hvor de

har en guvernør, der er yderst problematisk, og han smadrer Californien. Vi skal af med ham! For Californien kan stadig nå at ændre kurs. Vi har en gruppe mennesker i Californien, som jeg har arbejdet tæt sammen med, som er meget effektive, men desværre har Californien en guvernør i øjeblikket, som virkelig er en satanisk faktor. Hvis man fjerner ham fra hans stilling som en satanisk faktor, bliver tingene straks bedre. Hvis man begynder at samarbejde med andre nationer, der prøver at gøre det samme, som f.eks. Kina, vil man se et pludseligt skifte væk fra det forfald, som har ramt USA særlig hårdt siden begyndelsen af det 20. århundrede.

Det skal ændres. Husk, hvad der skete. Husk rumprogrammet før Obama lukkede det ned, alle disse gode ting, som vi plejede at gøre, kan bringes tilbage. Men vi må være fast besluttet på, at de kommer tilbage. For vi kan ikke tillade det, der sker med minearbejderne i West Virginia osv., det må man ikke acceptere. Det bliver vi nødt til at ændre på.

Så hvorfor ikke bare ændre det? Hvordan gør vi det? Jeg er i hvert fald villig til at gøre mit for at få det til at lykkes. Kom af med skvadderhovederne. Kom af med dumheden, kom af med det forfald, som har ramt det meste af USA's befolkning. Det største problem i USA er befolkningens galoperende forfald. Det skal vi ændre. Vi kan ændre det. Vi bliver nødt til at beslutte os for at ændre det. Og det er den opgave, vi må påtage os.

Man vil opdage, at Kina gerne vil samarbejde med os på det punkt. Rusland vil samarbejde. Visse andre nationer vil gerne samarbejde. Men der er to ting, vi skal af med: Først og fremmest skal vi afskaffe det britiske system. Bare fjern det fuldstændigt. Og fjern derefter råddenskaben i USA.

Og så vil man finde, at det var, hvad der skete under Franklin Roosevelts regeringstid, hvor han udførte geniale arbejder i sin embedsperiode som præsident. Alle de fantastiske ting, der blev bygget i den periode, viser os, at vi bare skal af med

fjølserne og give de mennesker en chance, der har brug for hjælp og vil tage imod den. Og så kan vi genopbygge USA's økonomi.

USA: Chuck Hagel langer ud efter Obamas "Assad må gå"-mentalitet

15. januar 2016 – Ifølge *Defense News* langede den tidligere amerikanske forsvarsminister Chuck Hagel under en tale i onsdags i det nordatlantiske råd ud efter Obamaregeringen. "Vi har ladet os blive indfanget og lammet i vores Syrien-politik med erklæringen om, at "Assad må gå", sagde han og bemærkede, at Rusland og selv Iran begge har givet udtryk for, at de var villige til at samarbejde med USA imod ISIS, såfremt USA ville droppe politikken med regimeskift. Men, sagde Hagel, "der kan ikke, og vil ikke være nogen mulighed for en afgørelse eller løsning, før der er en stabil platform. Stabilitet i den forstand, at situationen er stabil nok til, at den kan tages til det næste niveau, hvor man forsøger at udrede, hvad det er, der foregår."

"Det er klart, at det indebærer samarbejde med Rusland", fortsatte Hagel. "Jeg mener, at det betyder samarbejde med iranerne. Jeg tror ikke, man vil se nogen mulighed for stabilitet i Mellemøsten, før russerne, iranerne, USA og de arabiske nationer tager del i det." Han tilføjede, at Assad i sidste instans vil træde tilbage, men "Det bør ikke binde os til alt muligt andet."

"Assad har aldrig været vores fjende. En brutal diktator? Ja. Der er mange brutale diktatorer derude. Jeg går ikke ind for

brutale diktatorer. Men vi burde have lært fra Saddam Hussein og Gaddafi, at man kan fjerne en brutal diktator, men man må hellere forstå, hvad man får til gengæld", sagde Hagel. "Lad os komme frem til denne stabile platform."